

overvinde Vanskelighederne. Det, det især gjælder om, er at udvide de Lokaler, der findes i Nærheden af Jorden. Jeg har den Mening efterat have set baade Overslagene og Tegningerne igjennem og efterat have været og set Lokalerne paa Stedet, at det vil være muligt for Bestyrelsen ved at begynde med et mindre Beløb at komme til at udvide disse Lokaler saaledes, at der bliver bedre Plads i forskellige Retninger. Jeg mener ikke, saaledes som det tidligere er blevet antydet fra andre Sider, at man skal lave nye Lokaler i den Leilighed, der er affaaet af den nuværende Generalpostdirektør. Dette lader sig nemlig ikke gjøre; thi saa skal man flytte ovenpaa og foretage Udgifter, som senere ville være spildte, naar man kommer til det hele Byggeforetagende. Hvad det gjælder om, er, som sagt, at indrette Lokaler ved Gulvet. Nu tror jeg, at der, hvis man indskrænkede sig til et mindre Beløb og foretog Forandringer i Baggaarden og Sidebygningen ud til Lydstræde, saa at der blev Lokaler for den afgaaende og ankommende Post, der da ikke vil vindes saa Ubetydeligt og jeg skal henstille til den ærede Minister, om han ikke til Sagens følgende Behandling kunde modificere sine Krav noget, saa at vi kunde komme til at stemme over en mindre Udgift for dermed at gjøre Noget for at afhjælpe den Trang, der er tilstede, uden at foregribe det hele Anlægs Udførelse. I Anledning af det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), i hvilket han rejste forskellige Anser mod Besørgelsen af Posten mellem Svendborg, Langeland og Wexø, vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at, hvis han havde henledet Finantsudvalgets Opmærksomhed paa dette Forhold paa samme Maade, som han nu har henledet Thingets Opmærksomhed derpaa, vilde Udvalget have undersøgt denne Sag og skaffet de Kontrakter frem, som det ærede Medlem og de, der ere enige med ham, ikke have kunnet faae frem (Steenstrup: Det gjorde jeg isjor.). Det erindrer jeg ikke. Maaske kan det naas endnu; thi efter de Oplysninger, det ærede Medlem har givet, tror jeg, der er en Trang tilstede, og jeg tvivler ikke paa, at Thinget vil gjøre, hvad der staar i dets Magt, for at afhjælpe denne Trang.

Finantsministeren: Jeg antager, at jeg i Regelen ikke vil behøve at dvæle ved de Forslag af mig, som ere tiltraadte af Udvalget, og dette gjælder jo om saa mange Forslag. Særlig undtagelsesvis kan der i de Bemærkninger, som ere fremkomne i Anledning af et eller andet af disse Forslag, være Opfordring for mig til at ytre Noget om dem. Jeg skal følge den Orden, hvori den ærede Ordfører har omtalt de forskellige Forslag. Der er da ved § 24 et Forslag angaaende et Alderstillag til Julemægtigen ved Livsforikrings- og Forsørgelses-Anstalten af

1871; Udvalget foreslaar under Nr. 88 at negte Beløbet dertil. Det er fra min Side erklæret, at der her ikke er Spørgsmaal om en ligefrem Anvendelse af Lønningsloven, og det er altsaa et friere Bevillings-Spørgsmaal. Naar hele Udvalget modsætter sig at give dette Alderstillag, kan jeg jo ikke vente, at det vil blive bevilget; men jeg maa dog gjøre opmærksom paa, at det ikke dermed paa nogen Maade er givet, at Forholdene ikke, maaske endog temmelig snart, kunne stille sig saaledes, at der bliver Opfordring for mig til paany at forelægge det ærede Thing det Spørgsmaal, om det dog ikke maa findes at være billigt at give et Tilleg som det, hvorom der her er Spørgsmaal. Angaaende selve Forslaget under Nr. 113 er der vel forfaavidt ikke nogen Opfordring for mig til at udtale mig nærmere, som Udvalget jo har tiltraadt det — det er det Forslag, der angaar en Begjæring af 4,600 Rbd. til Myntmaskiner — men der er dog to Bemærkninger at gjøre i denne Anledning. Den første fremkalder ved en Ytring, der findes i Betænkningen, en Ytring, som ikke angaar det Forslag, der er fremkommet nu, men det Forslag, som forelaa tidligere. Jeg tror ikke, at den kritiske Bemærkning, der af det ærede Udvalg er fremsat i Betænkningen, og som blev gjentagen af den ærede Ordfører, er ganske begrundet. Jeg tror nemlig, at man derved har overset den Maade, hvorpaa Forholdet stillede sig, da Planen til den nye Myntbygning blev lagt. Hvad end enkelte fremstuede Mænd have kunnet mene om det nære Tidspunkt for Guldmyntfodens Indførelse, forelaa der dog ikke dengang saadanne Kjendsgjerninger, som f. Ex. havde gjort det allermindste Indtryk paa dette Thing i dets Selskab. Ærede Medlemmer ville erindre — og jeg tror ikke, at Nogen vil modsig mig, deri — at Omslaget væsentlig først skete ved Indførelsen af den nye tydske Myntfod, men den saaldt paa et senere Tidspunkt, end da Planen til den nye Mynt udarbejdedes. Hvad end enkelte fremstuede Mænd som sagt tidligere have kunnet mene om Nødvendigheden af en hurtig Overgang til Guldmyntfoden, tror jeg dog, det kun vilde have nyttet lidt, om man havde knyttet den Plan til Ombygningen af Mynten, der fremkom her i Thinget, til en formodet nær Indførelse af Guldmyntfoden. Havde man gjort det, vilde man vistnok kun have mødt Vantro og Kulde. Derimod tror jeg ikke, jeg behøver at komme dybt ind paa de Udtalelser, der bleve fremsatte af den ærede Ordfører paa Flertallets og af et andet æret Medlem (Rauber) paa Mindretallets Vegne med Hensyn til den Forudsætning, der er udtalt i Betænkningen om Tidspunktet for den omhandlede Maskines Anskaffelse. Jeg ønsker ikke at fordybe mig i de Eventualiteter, som kunne indtræde under Myntspørgsmaalets videre Gang; men det forekommer mig, som om den ærede Ordfører væsentlig lempede de Udtryk, der